

BONA PAU

N.º 339 Any XXIX

FULL PARROQUIAL DE MONTUÏRI

Maig 1981

HOMENATGE AL PARE GABRIEL MIRALLES

La vida il·lusionada d'un Missioner dels SS.CC.

El P. Gabriel Miralles Pocoví va néixer a Montuïri l'any 1855, a una casa més pobre que rica, però molt cristiana. Fou el major de quatre germans. Son pare feia de moliner i tenia una premsa de fer fideus i amb aquella petita indústria se guanyava honradament el pa de cada dia.

Com tots els nins de la seva edat era una mica golós, i com que sempre anava endarrer de llepolies, un dia caigué en la temp-

Per a cursar aquella carrera, havia d'anar a Ciutat, i la seva família no podia en cap manera suportar aquella despesa. La pregària sortida de llavis tan innocents no va ser vana; però l'aspirant hagué de passar abans per moltes peripècies.

Un bon dia va sentir a dir que altres al·lots, pobres com ell, havien aconseguit la seva aspiració, fent-se soldats voluntaris, i així mentre servien el Rei, havien pogut estudiar en el Seminari. Aquella idea li revelà el camí que ell havia de seguir. Quan sols tenia dotze anys, se n'anà a Ciutat, i un parent seu, que allà tenia, el presentà al quarter del Carme, per veure si l'admetien per soldat. El Major que els va rebre, els digué que no s'admetia cap voluntari, que no tingués els catorze anys complits. Amb aquella resposta tan seca li tancà aquell portell, que tant l'havia il·lusionat; però Déu volgué que prest n'hi obrís un altre. Va topar amb un mestre d'escola, bastant lletraferit, que s'oferí a ensenyar-li de franc el castellà i el llatí amb la condició que cada dia li agranàs l'escola. Li agradà la proposta i el contracte quedà clos a l'acte.

Pasqua:

NEIX AVUI TOT UN MÓN NOU

Que Jesús hagi ressuscitat no és un fet que hagi passat a la història. Vol dir que Jesús és vivent ara i aquí, donant vida al moment que ens ha tocat viure, dins les realitats presents i dins les persones.

Creure en Jesús Ressuscitat vol dir creure que tot pot ser nou, de veres.

Nosaltres havíem inventat la fosca. I avui el Senyor ha encès una llum que ja no es pot apagar.

Nosaltres ho havíem embrutat tot. Avui, el Senyor ho ha fet tot net amb l'aigua.

Nosaltres no teníem altra sortida que la mort. Avui ell ens ofereix vida de sobres.

Nosaltres hem fabricat l'odi. Ell ens ha guanyat, perdonant.

Nosaltres ens hem quedat amb el pecat. Ell ha guanyat, oblidant i començant de nou.

No mirem més enrera, que Crist ens passa davant.

Deixem estar el passat, enterrem les velles pors.

Per a nosaltres són avui la llum, l'amor, la llibertat.

En un món acabat de fer, sortit de les mans de Déu, com un pa tou, sortit de la tafona del Pare.

tació. D'amagat posà mà a una bossa que sa mare tenia estojada davall la màrrega del llit i li prengué un **quartillo**, per a comprar caramel·los. La pobra dona prou que se'n temé d'aquell furt, i, per pitjor, va atrapar el petit lladre pel carrer, que encara xupava la golosina amb alguns dels seus amics. L'agafà per una mà, i, sense parlar ni motar, el se'n portà a ca-seva i allà, prenent una llendera, —era l'estil de l'època— li donà una bona planissada. I per tota explicació sols li va dir: —**Ja hi tornaràs un altre pic.** Certament aquell càstig li valgué d'avís i quedà escalivat per tota la vida.

L'IDEA D'ESSER CAPELLÀ

Malgrat aquelles petites trapasseries, Déu posà dins el cap i dins el cor d'aquell nin l'idea d'èsser capellà. Cada vespre, abans d'anar a dormir, resava amb els seus germanets un Parenostre al Bon Jesús per arribar a ésser un bon capellà; però una greu dificultat s'oposava al seu sant desig.

NOVEL·L ESTUDIANT

El novell estudiant dormia a casa del seu parent, en un estret passadís, on cada vespre havia de posar una marfeguetta damunt un canapè, per retirar-la tan prompte com s'aixecava al matí, i tot seguit ja havia de partir a agranar l'escola.

Per a dinar, anava a **L'Hostal de Campos**, una fonda de baixa categoria, on acudien molts de carreters de pobles, i per sis **quartos** li donaven un plat d'arròs o de fideus i una racció de peix frit, i ja no tastava altre calent fins l'endemà. Per sopar i berenar, sa mare li enviava cada setmana un pa de mestall, gros com una barcella, i ell se'n tallava una bona llesca, i amb un poc de sobrassada o de formatge els se menjava pel carrer, pegant, en acabar, un bon tip d'aigua a la primera font que trobava. Així vivia aquell bon estudiant de Montuïri.

(Continuarà)

MONTUÏRERS QUE HAN DESTACAT

Pep Gomila i Mesquida (1879-1962) dedicà un simpàtic glosat a la construcció de la carretera del Santuari de Monti-sion de Porreres

Continuació

11

An aqueixes bones obres
que han fetes en es camí
vendran a veure-les aquí
persones riques i pobres.

12

En sa bona carretera,
que hi fa tan bon venir
ase o somera algerí,
jo trob que pot pujar-hi
sa gent que hi hagi a ca seva.

13

Sa carretera tan bona,
i hi fa tan bon venir
ase o somera algerí,
jo trob que pot pujar-hi
s'homo, ets infants i sa dona.

14

¡Oh Pare de Monti-Sion,
vós qui estau a ses altures
no heu de plànyer ses mesures
des terme a ses criatures
d'unes bones confitures,
totes a gust de tothom!

15

Dau-los pa i companatge
i tot lo que hagin de mester
perque puguin viure bé
fins que es cotxo des fosser
les voldrà dur en es carnatge.

16

Com s'ànima se dessepararà
d'aquell cos seu preciós,
duis-na en el cel amb Vós
per a sempre disfrutar.

17

Vos desig una bona anyada
de tota classe de fruits,
que ompligueu es graners si estan buits
de blat, ordi i civada;
de faves, ja l'hem errada,
per enguany no hi ha remei:
entre gelada i rovei
tota la mos ha pelada.

18

Vos desig molts d'aubercocs,
metles, figues i verema.
Si aquesta anyada surt plena,
hi haurà feina pets al-lots.
Encara molts tendran jocs,
si tenen sa bossa plena.

19

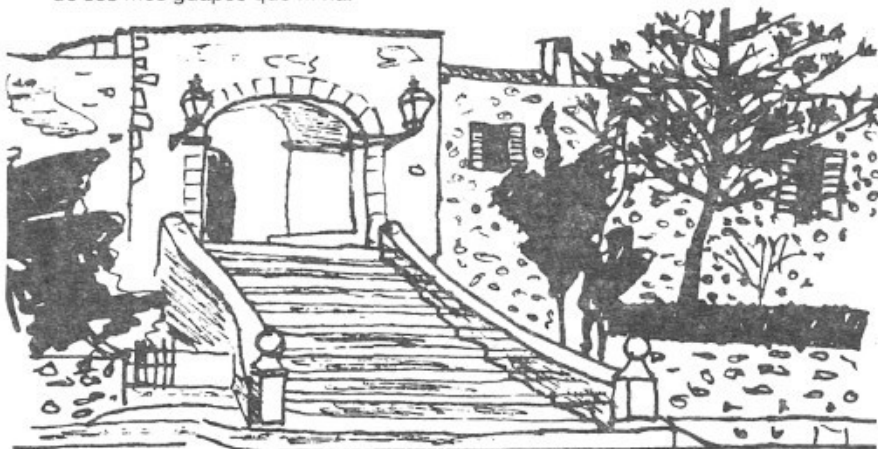
Que en tenir sa bossa plena
no pensen en so mal temps:
se'n van i passen es temps
en sos seus divertiments,
tant si és Carnaval com Corema.

20

¡Mare de Déu de la Pau,
qui estau a l'altar major:
jo vos deman, per favor,
que tota sa nació
de dins Mallorca en redó
mos estotjeu un racó
dins el cel, que en comandau!

21

An es prior de s'oratori,
permis li vui demanar
si me vol deixar explicar
lo que tenc dins sa memori,
i cançons que duc a s'histori
de ses més guapes que hi ha.

22

A tota sa majoria
que avui per aquí hi ha
també les vui demanar
si em volen deixar explicar
sa meva sabiduria,
crec que daré alegria
a sa gent que em sentirà.

23

¡Oh, Mare de Déu de Cura:
avui vos ve a visitar
es qui és bon cristià,
i un favor vos vui demanar,
per jo i sa gent que hi ha,
que les heu d'alliberar
dels mals que no tenen cura!

24

Quan mos despedirem del món,
que mos hauran dat sepultura,
¡oh Mare de Déu de Cura,
duis-mos a sa vostra pastura,
que teniu a s'altre món!

25

Duis-vos-ne tots en el cel,
ets infants, pares i mares,
per estar amb los Sants Pares
i amb Sant Pere i Sant Miquel
i també amb Sant Gabriel,
que va anunciar el Redemptor,

i llavonses el Redemptor
mos va donar per lliçó
que qualsevol pecador
amb una confessió
també pot anar en el cel.

26

S'estrella de s'auga indica
que mos aixequem demati
i vorem botar des jardí
s'aroma que purifica,
i sa llum des sol mos indica
que sense ell no hi ha camí.

27

S'aroma d'aquell ramell
per tot se deixa sentir,
i és precis es distingir
sa propietat que té ell,
que tots hi tenim sa pell
entre nèixer i morir.

28

Sa llum des sol resplendeix
i dona aliment a ses plantes,
tant és avui com es dia antes:
no augmenta ni desmereix;
es sol és es qui regeix
i a s'homo li escriu ses faltes.

29

Sa llum des sol resplendeix,
que és lo que hi ha més potent.
Noltros coïm s'aliment
des raïos que desmereix,
i és es sol es qui regeix
sa font des coneixement.

30

Ses quatre columnes mestres
d'amor, pau i caritat,
sa major és sa bondat;
ningunes tenen defectes:
jamai podran tots es mestres
deixar es poder derrotat.

Joan Miralles i Monserrat

Conversa amb en Rafel Horrach

És lògic que una determinada presència cristiana sigui discutida

N'estic ben content.

Jo he estat el primer evangelitzat

Casi no necessita presentació, perquè tots sabem qui és En Rafel. Va venir a Montuïri, com a pre-diacon, i ja tot d'una va sobre guanyar-se l'estimació i l'amistat dels joves, i en general de tot el poble. Però és inevitable que tota tasca comporti separacions que afecten als bons amics. Ara, sabem que seguim treballant amb iguals objectius, i això nos encoratja, encara que ens sorpren, i dol lògicament la partida d'En Rafel.

Hem conversat una estona amb ell, perquè ens doni un poc el balanç de la seva estada a Montuïri.

—Quins objectius tenies quan arribares a Montuïri?

—En primer lloc un objectiu personal: tenir una experiència de treball parroquial, una vegada acabats els estudis de Teologia

i en vistes a l'Ordenació de prevere. Un tret primordial d'aquesta experiència de Parròquia era el treball en equip, en aquest cas amb En Tomeu Tauler, amb el qual he intentat d'esser corresponsable en les tasques pastorals.

En segon lloc, un objectiu pastoral: des de l'opció que vaig anar fent durant els anys de Seminari pel món rural, servir a la comunitat cristiana de Montuïri, i d'una manera especial, l'evangelització del món jove.

—Quins obstacles has tingut a l'hora de fer realitat aquests objectius?

—Pel que fa als obstacles, crec que els normals que pot tenir en una societat com la nostra qualsevol treball evangelitzador. Vivint una època de transició com la que vivim en la qual d'una banda encara suren uns models de fe, d'Església i de ministeri propis d'abans del Concili i d'un món tancat i jerarquitzat, i d'altra banda vivint uns temps de recerca en els quals tots els projectes no estan suficientment aclarits, és lògic que una determinada presència cristiana pugui ésser discutida en major grau del que ho seria vivint un temps de norma-

lització eclesial. Aquesta presència que marca un determinat estil de vida, per uns té implicacions socials massa agosarades i per això molestes, per altres, que semblen encara viure al segle passat creient que la fe cristiana és l'«opi del poble», no es saben obrir a analitzar una nova realitat d'Església prescindint de criteris anacrònics i pudents i d'acceptar al seu costat altres militants que, empesos per un compromís de fe, es situen al seu costat en vistes a una transformació de la societat.

Tant una situació com l'altra, em sembla que només són, sortosament, minories, que encara que llunyanes ideològicament, potser en definitiva tinguin una mateixa pràctica que els condemna tanmateix a no poder sortir del seu «ghetto», del seu petit món. Sortosament, el poble va descobrir nous horitzonts i obrint, per ell mateix, camí, per damunt tots els caciquismes.

—Per què no parles també de les ajudes rebudes?

—Pel que fa a les ajudes, he d'assenyalar precisament, aquest «bon seny» de la massa del poble, i de la comunitat cristiana a l'hora d'encetar noves expressions i vivències de la fe cristiana. També, l'obertura de molts de joves a l'hora de mantenir-nos pròxims i d'entrar, fins i tot en diàleg sobre el sentit de la vida i de la fe. Experiències d'aquestes a Montuïri n'he tingudes moltes i molt sinceres.

Concretament més, he après molt i valor molt el treball pastoral de la comunitat de religioses, dels grups cristians compromesos, catequistes, Acció Social, grup de la «Bona Pau», i especialment el camí fet amb els joves del Moviment Cristià de Joves de Pobles (JARC).

Com una ajuda molt especial, hi ha l'acompanyament de Tomeu Tauler, tant pel que fa al meu creixement personal i discerniment de moltes situacions, com pel que fa a la meua iniciació en una Parròquia.

La gran ajuda ha estat el testimoni que he descobert darrera persones anònimes o que anaven fent un treball silenciós o fins i tot de joves aparentment poc «religiosos». M'han ajudat a criticar la meua pràctica, i en conseqüència a transformar-la. M'han ajudat en definitiva a «convertir-me»: jo he estat el primer evangelitzat, i això sempre és motiu de donar-ne gràcies.

(Continuarà el pròxim número)

Ha fet una bona tasca

Fa poc més d'un any i mig que En Rafel Horrach m'acompanyava a l'hora d'acceptar la responsabilitat pastoral d'aquesta parròquia. Ara, el Sr. Bisbe amb els superiors encarregats de la formació dels futurs capellans, han cregut convenient que En Rafel canviï de parròquia, a fi que pugui conèixer distintes realitats de la pastoral diocesana, i pugui treballar amb coordinació amb altres companys seus, que fan el mateix camí. A partir d'ara, per tant, col·laborarà en les tasques de la parròquia de Sóller.

Tots els qui hem conegut i tractat de prop En Rafel, hem pogut descobrir dins ell una lúcida intel·ligència, una extraordinària simpatia i un gran esperit de captació i servei, sobretot en el treball i el tracte amb la joventut. Ell fa més de dos anys que ja va iniciar amb el P. Miquel Lliteres la catequesi de joves, especialment dels qui es preparen per a madurar la seva fe, i pels qui rebran el sagrament de la Confirmació.

Estic segur que tots recordarem amb afecte el seu esforç i la seva dedicació generosa: a la formació dels joves, a la catequesi de nins, a la litúrgia, als vells...

Podeu comptar que jo ara em trobaré amb una càrrega més feixuga, ja que abans la compartíem. Però sabem que la vida d'un creient, entre altres coses, és fer camins insospitats, a través dels quals Déu ens crida a un més gran desprendiment, i també en aquest cas, a distribuir més les tasques entre els seglars.

Vull manifestar des d'aquí an En Rafel la meua gratitud i la de tota la comunitat de la parròquia de Montuïri.

Bartomeu Tauler

Homenatge al P. Gabriel Miralles

Dia: 16 de maig, dissabte, 9 vespre.

ORDRE DE L'HOMENATGE

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA. Intervencions dels blavets de Lluc.
Concelebració i Homilia

Parlaments

- 1.—Presentació, per Tomeu Tauler
- 2.—Parlament de Joan Miralles: «Vida i obra del P. Gabriel Miralles».
- 3.—Intervenció del Cor Parroquial
- 4.—Parlament del P. Gaspar Munar: «El P. Miralles com home d'Església i cofundador dels M.S.S.C.C.»
- 5.—Intervenció dels blavets de Lluc.
- 6.—Intervenció de la Banda de Música de Montuïri.

OPINIÓ

Ruego al Director de la Hoja de «Bona Pau» la publicación del presente escrito. Gracias.

Como miembro de la comisión de Cultura del Ayuntamiento, (sin implicar en ello a los demás que forman la comisión) pero interpretando el sentir de parte del pueblo, y en especial de la comunidad más practicante en actos religiosos, quiero rogar al Sr. Ecónomo y comisión de Pastoral, con todos los respetos, que vuelva a celebrar la procesión del Corpus, por lo que significa de tradición histórica y cultural de Montuïri.

Cuando son tantos los montuïrenses que nos esforzamos por conseguir la máxima autonomía como símbolo de nuestra forma de ser y sentir, o sea volver a nuestras costumbres y «raíces», por el gran amor y respeto que nos merecen nuestros antepasados, siendo Montuïri uno de los primeros pueblos, lo demostramos con el resurgir de las fiestas «Des darrers dies», fomentar en clases especiales la escritura del idioma materno, etc., la riqueza cultural que hemos conservado; ¿cómo se comprende que personas que luchan por reivindicar las primeras se interpongan para que puedan seguir realizándose las otras? sacando argumentos que por su pobreza no vale ni la molestia sacar a relucir...

Apelando al ofrecimiento que hacía esta Hoja de estar abierta a todas las opiniones, ésta es la mía, y ruego a todos los que piensan igual que se unan a ella. No nos importen las críticas, ni las risas burlonas. Defendemos nuestras costumbres y tradiciones, no porque pensemos que seamos mejores que los demás, simplemente porque vivimos en un país en el cual, gracias a Dios, somos libres.

MIGUEL FIOL

ALS FUTURS JOVES UNIVERSITARIS DE MONTUÏRI

El diari «El País», a 25 de gener de 1981, publicà un article sobre la problemàtica en què es troben els universitaris quan han acabat la carrera. Creim que és un problema molt important, ja que afecta a tota la joventut que vol ampliar els seus coneixements i tenir un títol per a dedicar-se a unes determinades professions; ho comentam, per exigències de la nostra feina i per a informar els pares i joves estudiants de Montuïri.

Segons estimacions dels sociòlegs J. Martín Moreno i Amando de Miguel, el nombre de graduats universitaris sense feina, l'any 1981, pot superar els 160.000. Per a solventar aquest problema, la Llei d'Autonomia Universitària, dictaminada ja per la corresponent comissió del Congrés, i a debatir encara pel ple d'aquesta Cambra, estableix que en el futur els alumnes que comencin els seus estudis universitaris hauran de ser informats de les possibles sortides professionals de la carrera que vulguin seguir, així com de les dades estadístiques damunt les previsions reals de la feina, inclús del nombre d'alumnes que acabin la mateixa carrera el curs passat.

Entre altres punts, l'article comenta la situació d'alguns titulats que s'han de dedicar a feines totalment diverses de la seva matèria: com a policia (un missèr, i un químic que va treure premi de fi de carrera) dones de servici, per a cuidar nins (professors d'E.G.B.), conserge de museu, venedors de llibres; i com a sortida vàlida classes particulars, encara que cap d'ells ha perdut l'esperança de poder exercir un dia la seva professió.

La situació és especialment greu entre els professors d'E.G.B., que han sortit moltes vegades al carrer amb el lema: «Ni un nin sense escola, ni un mestre sense feina». Els segueixen els titulats en Dret, Ciències econòmiques i arquitectura.

De les seves declaracions es desprèn que viuen frustrats, i no precisament per la carrera que varen fer, ja que tots ells la tornarien elegir, sinó per la dependència econòmica de la seva família que això els suposa, i la manca de solucions al problema.

Aquest article ha creat un cert desànim entre l'alumnat; molts consideren que estudiar una carrera és massa sacrificat, pels resultats que es poden obtenir. Voldríem encoratjar un poc els alumnes, a pesar d'aquestes dades.

Des de sempre, estudiar una carrera ha suposat un gran esforç, i no necessàriament ha implicat un èxit econòmic. Avui en dia hi ha sortides més rentables, tal vegada per una desvalorització dels títols acadèmics, conseqüència pot ser de la massificació de l'ensenyança, que no ha anat acompanyada d'una estructuració correcta.

El motiu principal per a seguir estudis universitaris és el desig d'augmentar els coneixements i poder exercir una determinada professió; aquest punt darrer és el més problemàtic; noltros no esperam donar solucions, ara bé, dins un món tecnificat que evoluciona ràpidament, l'especialització tindrà un lloc important, lo que a la llarga haurà de dur a la creació de llocs de treball, inaccessibles pels no titulats.

Joana Martorell «Roqueta»
Miquel Martorell «Terrie»

VINT-I-CINC INSTRUMENTISTES EN EL COR PARROQUIAL

Hem observat una creixent presència de jovenets instrumentistes a la coral parroquial, per a les celebracions religioses de la Setmana Santa. Uns set o vuit al·lots nous han començat a prendre part, acompanyants amb guitarras. Ells, juntament amb els qui ja en formaven part, sumen uns 25 el conjunt de guitarras i fobols, que animen sobretot a les principals funcions litúrgiques. Una altra notícia que ens alegra, i que és mostra de la inquietud musical de la nostra vila.

GESTIONS PER A MUNICIPALITZAR EL CAMP DE FUTBOL

El dissabte, 25 d'abril es va fer una assemblea extraordinària de socis del «C.D. Montuiri», amb el tema únic de conèixer la seva opinió, entorn a les gestions fetes entre la Directiva del Club i l'Ajuntament. Es va llegir el document de les condicions posades pel Club, en cas que l'Ajuntament arribi a ostentar la propietat del camp. Es va estar d'acord en totes les catorze clàusules exposades.

VALUOSOS COL·LABORACIONS PER A «BONA PAU»

Podem dir amb goig que no tot són crítiques negatives al nostre Full, dins la nova època. Volem agrair des d'aquí les noves i significatives suscripcions, de les quals ens han avançat uns donatius que sumen més de 6.000 pts. També la Banca March ens ha fet una estimable ajuda, de la que en volem deixar constància d'agraïment.

TROBADA DE MATRIMONIS

Pel proper 14 de Maig, dijous, està anunciada una trobada de matrimonis joves a Petra per preparar un equip de cursets prematrimonials per a les Parròquies del nostre sector.

A la dita trobada hi assistiran alguns matrimonis montuïrers.

II CROS MONTUÏRI - 81

Organitzat per l'Associació de Pares està prevista la celebració pel divendres primer de Maig, del «II Cros Montuiri - 81».

En el proper número esperam donar la deguda informació d'aquesta important manifestació esportiva de la qual el nostre poble serà escenari.

PUGEM AL PUIG, A COP D'ESPARDENYA

Amb aquest títol tan suggestiu, es va presentar el programa de la Festa des Puig, d'enguany. Abans, el Grup Jovent amb col·laboració de l'Ajuntament i mestres de l'escola, havia organitzat una mostra de dibuixos, per animar a la gent que anàs a peu cap al Puig.

El concurs fou guanyat per Na Jerònia Lladó Vich (dibuix) i Antoni Llull Sampol (lema). També dues nines de vuitè, Margalida Massanet i Jerònia Gomila feren unes gloses per a la contraportada. Els nins havien anat uns quants dies a fer estels al local de l'Obra Cultural.

Eren les 9,30 del matí, i el temps amenaçava; malgrat això, la Banda de Música va encapçalar el romiatge, i va ser molta la gent que pujà a «cop d'espardenya». Els nigs estigueren presents tot el matí, però varen respectar la diada, que fou curta i llúida.

Presidí la missa i va predicar Mn. Baltasar Amengual, fill del nostre poble.

SABA NOVA A LA BANDA DE MÚSICA

Ha cridat l'atenció veure, a les actuacions de la Banda de Música amb motiu de la Setmana Santa, la presència de tres al·lots de nou anys, que tocaven els tambors. Són En Pep Miralles «Malherba», En Biel Serra i En Tomeu Verger «Serra». Mos han dit que han après a tocar el tambor, amb En Biel, clarinetista de la Banda. Anaven a classe amb ell, els dimecres i divendres; i els dissabtes, a l'escola de música del patronat. Aquests al·lots expressen ja ara la continuïtat d'una institució tan estimada de tots els montuïrers.

EL VIATGE D'ESTUDIS

Vàrem partir el diumenge dia 22 de Març amb el barco anomenat «Ciudad de Badajoz». Tenia tota classe de diversions. La seva arribada a Barcelona era a les 8 del matí, però arribàrem amb un poc de retràs. D'allà empenquérem el viatge amb autobús cap a Viella, si bé pel camí ens aturàrem a dinar a un restaurant i després ens trobàrem amb un túnel de 5 kms. de llargari. Vaja si ho era llarg!

A Viella dormírem dos dies a un hotel on el menjar era bo, però un poc raret. Després d'haver passat la primera nit anàrem el matí, a la neu, a una pista de Baqueira Beret. Hi pujàrem amb el «telesillas» i logàrem uns skys. Com que no en sabíem, caiguérem un parell de pics i chocàrem amb l'altra gent, però va ésser divertidíssim. El tercer dia reempenquérem viatge cap a França i el dia següent anàrem a Andorra i compràrem moltes coses. Després tornàrem a Barcelona on estiguérem tres dies. La primera nit ens passejàrem per la Rambla.

L'endemà visitàrem els esports i els Instituts Nacionals d'I. N. E. F., i ja arribat el vespre vàrem anar al teatre on «La nit de Sant Joan» va ésser molt divertida.

El dia següent anàrem a Tarragona amb el tren, visitàrem museus i l'horabaixa ja tornàvem ésser a Barcelona anant tot seguit a veure el museu de cera on hi havia estàtues que semblaven reals. Ja el vespre vérem un partit de baloncesto on el Barcelona guanyava al Ferrol.

El diumenge matí visitàrem el zoològic i l'horabaixa el Tibidabo. I ja a la nit agafàrem l'avió que ens retornaria a Mallorca.

Un viatge molt divertit mitjançant el qual poguérem conèixer altres parts d'Espanya.

**JOANA M. ESTRANY
JERÒNIA GOMILA
MARGALIDA ARBONA**

«EL REI PEPET», A SA SALA MARIANA

El dissabte, 25 d'abril, l'Associació de pares de l'escola organitzà la representació l'obra del nostre estimat Pere Capellà «El Rei Pepet». La representació corria càrrec del grup teatral «Terra Seca» d'Algaida. Part dels beneficis seran per a ajudar a les tasques que té programades l'Associació de pares.

ESPORTS

L'EQUIP INFANTIL DE BALONMANO FEMENÍ, CAMPIÓ DE MALLORCA

JOAN BAUZÀ, ENTRENADOR

Una altra vegada més, l'esport montuïrer està d'enhorabona. L'equip de balonmano infantil femení s'ha proclamat campió de Mallorca en el torneig organitzat per la Federació Balear. Juntament amb el Montuïri, han intervingut altres quatre equips de Ciutat: Son Sardina, Sta. Magdalena Sofia, Gels-Gabriel Valseca i Col·legi «Sta. Maria».

Les nostres representants han guanyat tots els partits, havent marcat uns 150 gols en vuit partits; per tant, es dona un promig de 20 gols per partit. Era la primera vegada que un equip femení participava a un campionat federat de balonmano.

El seu entrenador és En Joan Bauzá, mestre i secretari de l'Associació de Pares.

— Com es va crear l'equip, Joan?

— Abans de començar la lliga, ses nines tenien ganes de jugar, i no sabien com ho havien de fer. En parlàrem l'Associació de Pares, i federàrem l'equip.

— Fé-nos un resum del campionat.

— Ses nines ja estaven preparades d'anys anteriors, i sa temporada ha estat un pas-seig. Es pot dir que no hem tingut cap rival; ja que hem guanyat tots es partits per goleig. Ses nines passen molt de gust de jugar, i en els entrenaments sa majoria ha complit.

— Amb quines jugadores has comptat?

— Na Cati Moll, Margalida Pilar Lladó, Magdalena Alcover, Margalida Costa, Teresa Ribas, Francisca Gomila, Bel Mayol, Cati Tous, Maria Rosa Vaquer, Maria Antònia Ramonell, Pepita Jiménez, Cati Ribas, Magdalena Palou, Cati Gomila i Na Roseta

Es pot dir que no hem tingut cap rival, ja que hem guanyat tots els partits per goleig

Seria bo que l'any qui ve aquestes nines seguissin jugant a la categoria superior, per les seves bones facultats

Tomàs i Cati Amengual de Lloret. També han estat fixades Na Maria Massanet, Isabel Pocoví i Francisca Nicolau.

— Dificultats que s'han presentat.

— Pràcticament no n'hi ha hagudes. Només qualche vegada per a acompanyar-les.

— Despeses econòmiques.

— S'únic «gasto» ha estat que, per cada cotxe que ha sortit, l'Associació de pares li ha pagat 400 pts. per sa benzina. També hem comprat alguns balons.

— Seguiran jugant, l'any qui ve?

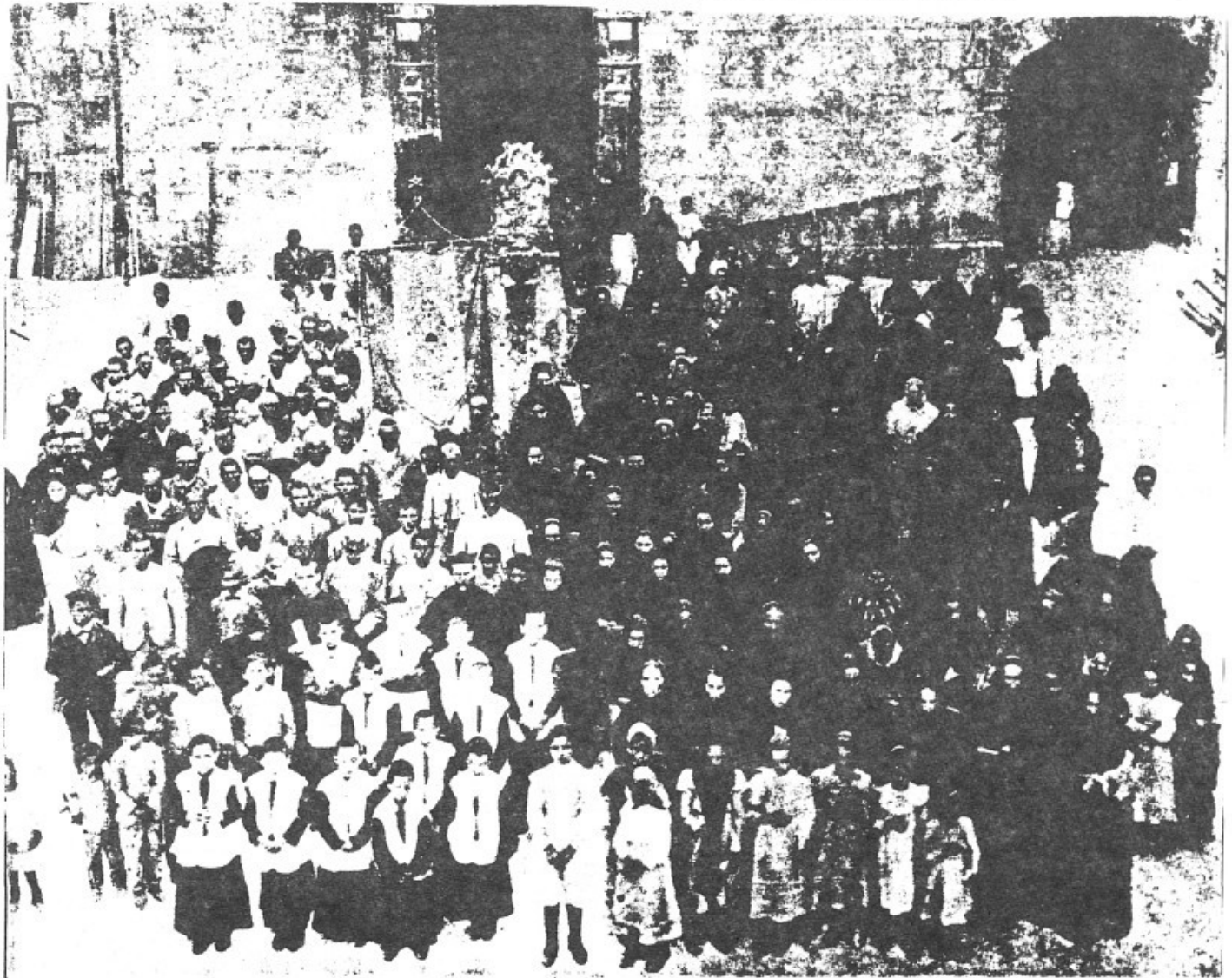
— Seria bo que aquestes nines que enguany acaben octau poguessin seguir jugant, seria una llàstima que no ho fessin, ja que n'hi ha que tenen grans facultats... Bé, crec que no importa dir-ho, perquè un equip que ha fet campió de Mallorca ha de ser per qualche cosa. Si elles es responsabilitzaven, es podria fer un equip de categoria cadet, amb les que l'any passat ja jugaven i anaren a València, i les 10 que enguany deixaran de ser infantils. Es necessitaria construir un Club de Balonmano, i que els pares col·laborassin perquè es necessita l'ajuda de tots.

—L'Associació de Pares col·labora en l'esport de l'escola, amb el camp a través i el balonmano. L'èxit vos ha estat propici, ja que Montuïri ha obtingut dos campionats i un subcampionat de Balears, i una tercera plaça en el campionat d'Espanya. Ara bé, queden altres nins i nines de cinquè i vuitè que voldrien entrenar-se i jugar més sovint que lo que ho fan dins els jocs escolars. Com veu l'APA aquesta activitat esportiva extraescolar, per a l'any qui ve, i que heu començat enguany?

— Si realment hi ha alumnes amb interès, s'hauria de fer, de principi, una planificació general, i llavors cercar persones que volguessin ajudar a entrenar. Enguany nos hem trobat amb una dificultat: que «Es Dau» està molt sol·licitat i alguna vegada no nos hem pogut entrenar, perquè teníem un temps limitat, i perquè vols allargar o canviar de dia; no pots fer lo que voldries. Això du a pensar que, si es poguessin il·luminar les pistes de l'escola, es descongestionaria «Es Dau», hi hauria més tranquil·litat i fora ses molèsties de bicicletes dins sa pista.

BIEL GOMILA

FOTOGRAFIES ANTIGUES DE MONTUÏRI

En aquest gravat podem contemplar el gran nombre de montuïrers que participaren a la peregrinació a Lluç de l'any 1908.

Encara que en resten pocs en vida dels qui aquí apareixen, es destrien algunes cares conegudes, aleshores nins i avui ja vuitantins.

Solucions al passatemps d'abril

«7 noms de pobles de Mallorca»

PUNT DE GANXET O DE CREUETA

Amb el desig de que les dones, grans i petites, puguin passar millor i amb més profit el temps, tots els mesos que disposem d'espai, publicarem una mostra diferent que tant es pot fer amb un punt de ganxet o de creueta, amb l'estil que apareix el d'aquest número.

25 ANYS ENRERA

27 Maig 1956

El Bisbe de Mallorca, Dr. Enciso Viana, ha vingut a Montuïri. Després de la confirmació dels nins i nines i d'haver pronunciat un discurs, beneí els nous locals de l'escola parroquial. Tot el poble s'associà als actes.

ENDEVINALLA

—Què valen sis sardines, si cada sardina val una pesseta i mitja sardina?

ESGLÉSIA EN CAMI

CELEBRACIONS DE SETMANA SANTA

A partir del Diumenge de Rams, fou molta la participació i la serietat a les celebracions de la Setmana Central per als creients.

El Dijous i el Divendres Sant es notà més assistència que mai a l'església. Les participacions espontànies, per a lectures i per a altres tasques, varen donar una nota de familiaritat.

La Vetla de Pasqua va ser més concorreguda, i el Baptisme d'un infant li donà més relleu i sentit, acabant amb un festiu refresc i sa «Cançó de ses panades».

Les processons varen tenir un nou caire, que tots es prengueren amb molta serietat. Les manifestacions resultaren populars i naturals, ajudant amb unes explicacions adequades al sentit de «fer camí en la vida, pels nostres carrers i places».

El Diumenge de Pasqua, tot el poble es donava cita, per a «veure botar la Mare-de-Déu», amb aquest aire tan festiu i montuïrer.

DIÀLEG PARES I FILLS

El passat 2 de maig, En Bartomeu Català ajudà als pares dels joves de confirmació en unes reflexions per a millorar el diàleg i la mútua coneixença entre pares i fills.

MOVIMENT DE JOVES DE POBLES

Un grup de joves i al·lotes de Montuïri, va participar en una trobada dels distints grups de Mallorca del Moviment «Joves de pobles», a Montision de Porreres, els dies 5 i 6 d'abril. Es un moviment cristià, que ajuda a revisar la vida i a dur una acció més compromesa dins la realitat que viu cadascú. El tema fou «La militància i la fe».

COL·LECTES DE SOLIDARITAT

La col·lecta del Dijous Sant va tenir un especial sentit de comunicació de béns. Recollírem quatre covos d'articles comestibles, endemés de 16.000 pts. en metàl·lic. Ho hem enviat a la parròquia de Crist Rei de Manacor, i al Centre de marginats de la Sapiència.

El diumenge de Rams i el dia de Pasqua es recolliren 22.560 pts. per a ajudar al dèficit de les obres.

VISITA DEL SR. BISBE I CONFIRMACIÓ

El dimarts, 19 de maig, ve el nostre Bisbe, per a conversar amistosament amb els joves que han seguit el procés de catequesi de confirmació des de 1979 al 1981. La reunió serà a les 9,30, a la Rectoria.

El divendres, 22 de maig, en el Puig de St. Miquel, celebrarem el Signe cristià de la Confirmació, a les 9 del vespre.

Mirarem d'aprofitar aquest mateix vespre, per a tenir un contacte amb el bisbe els diferents grups de la nostra comunitat cristiana, a les 10 del vespre.

Depdalt Legal P. M. 133-1958

CATEQUESI DE QUINT I SISÈ

Conversa amb un grup d'al·lots que hi participen

El divendres horabaixa, quan altres nins se'n van a jugar, un grup de quint i sisè vénen a sa Sala Mariana, a sa Catequesi setmanal. Són uns nins i nines ben desperts i eixerevits, que contesten amb molta vivor ses nostres preguntes, una darrera l'altra:

—Per què assistiu a la Catequesi, quan sabeu que és una cosa voluntària?

—Perquè volem conèixer Jesús, perquè això mos acosta més a Ell.

—Per a estimar més ets altres.

—Jo no sé bé per què, però pas gust d'anar-hi.

—Perquè hi vull anar. Ningú m'hi envia.

—D'ençà que anau a Catequesi, heu notat que sou un poc millors?

—Perquè ajud més a mon pare i a ma mare.

—Perquè abans em feia peresa ajudar als altres, i ara estic contenta.

—Abans deia qualque mentida, i ara no en dic tantes.

—En el principi no sabia ni entenien gaire coses; i ara ja ho entenc més i m'agrada.

—Ja no em barall tant, i sé deixar ses coses més an ets altres.

—D'ençà que conec coses de Jesús, vull intentar imitar-lo, i assemblar-me més a Ell.

—Com han de donar testimoni un nin o una nina que van a Catequesi?

—Sa Catequesi és una cosa que serveix per sempre, i no només quan són al·lots.

—Cadascú ha de sebre lo que ha de fer. I maldament n'hi hagi que se'n riuen, vull continuar anant-hil.

—Sempre aprenem coses bones.

—Si m'hi obligassin, no hi aniria amb tant de gust.

—Aprofitant sa Catequesi, aprenim a ser més amics.

UNCIÓ DELS VELLIS I MALALTS

El diumenge, 31 de maig, celebrarem, dins el temps festiu de la Pasqua, la Unció dels vells i malalts de la nostra parròquia.

Començarem a les 11,30, amb l'Eucaristia. Demanam que les persons impedides avisin per poder-les recollir en cotxes, o per passar per ca seva, si no hi poden assistir.

Han contestat:

MARGALIDA GOMILA,
JAUME RIGO,
CRISTÓFOL FERRANDO,
CATI MUNAR,
MIQUEL ROSSELLÓ i
MARGALIDA PILAR LLADÓ.

SIAN AMB TOTS
ELS NAHUS DE

ARIANY

ELS MORADORS D'ARA,
ELS ABSENTS QUE
L'ENYOREN,
ELS AMICS QUE
L'ESTIMEN,
ELS BENEFACTORS
QUE L'AJUDEN,
LA GRÀCIA ABUNDOSA
LA MISERICÒRDIA
LA CARITAT I LA PAU
FECUNDA
DE PART DE DEU PARE
I DE JESUCRIST;
FILL DEL PARE;
NAT A BETHLEN DE
MARIA VERGE.

«ARIANY» —full parroquial d'aquesta petita població del nostre arxiprestat regida per D. Mateu Amorós, Vicari que fou de Montuïri— aquests dies festeja amb alegria l'aparició del número cent, després de dotze anys d'ininterrompuda publicació. BONA PAU se n'alegra i amb molt de gust reproduceix el gravat del que fou el primer número.

MOVIMENT PARROQUIAL

PASSAREN A LA CASA DEL PARE

Dia 7 d'abril.— Pere Mas Sampol, casat, de 75 anys, a. «Collet».

Dia 14 d'abril.— Macià Miralles Manera, casat, de 83 anys, a. «Menut».

PLUVIÒMETRE

Pluja caiguda a Montuïri entre el 16 de Març i el 15 d'Abril:

20 Març	5 lts.
21 Març	4,50 lts.
30 Març	6,20 lts.
31 Març	3,10 lts.
1 Abril	1,40 lts.
3 Abril	39,30 lts.
14 Abril	4,10 lts.
15 Abril	14,80 lts.
Total	78,40 lts.

(Impress en multicopista offset).